

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๕๙-๕๐๐๐
ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๖๕๕-๐๓๑๑

ข่าวจากหนังสือพิมพ์บ้านเมือง ฉบับประจำวันที ๔ เดือนพฤษภาคม พ.ศ.๒๕๕๗ หน้า ๖ มูลค่าข่าว ๑๒๕,๗๙๘.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

เมื่อความเจ็บป่วยมาเยือน ทั้งโรคเรื้อรัง หรือโรคตามฤดูกาลทั่วไปก็ทำให้ต้องไปพบแพทย์ หรือไปซื้อยารับประทานเอง การเจ็บป่วยแต่ละครั้งเมื่อแพทย์วินิจฉัยและจ่ายยาให้ผู้ป่วยโดยการจำหน่ายยาให้พอดีกับมวลร่างกาย น้ำหนัก และอาการของโรค แต่บ่อยครั้งเมื่อผู้ป่วยรับยากลับบ้านไปแล้วอาจจะมีอาการบางอย่างไม่หายไป และเมื่ออาการป่วยให้หายดีก็จะมีอาการบางอย่างที่เหลือ ซึ่งหลายท่านมักจะเก็บยาที่เหลือไว้ในตู้ยาสามัญประจำบ้าน ด้วยความเข้าใจว่ายาเม็ดเจ็บป่วยฉุกเฉินจะได้มียารับประทานเองโดยไม่ต้องไปพบแพทย์ แต่การเก็บสะสมยาที่เหลือเหล่านี้ก็มีทั้งคุณและโทษ ซึ่งการนำยาที่เก็บสะสมไว้นานๆ มารับประทานโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์อาจนำมาซึ่งร่างกายโดยไม่รู้ตัว

ภ.ญ.สุชีรา ลิโทชวลิต งานเภสัชกรรม ศูนย์การแพทย์ปัญญาบัณฑิต วิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เผยว่า การสะสมยาก่อให้เกิดผลดีหรือผลเสียมากกว่ากัน ประการแรกต้องดูก่อนว่าสาเหตุที่ียาเหลือเพราะอะไร ถ้าเกิดจากการลืมกินยา ย่อมสะท้อนให้เห็นว่าการกินยาและการดูแลตัวเองเพื่อรักษาโรคของเราไม่มีความประณีตพอ ผลเสียจากการลืมกินยาหรือกินยาไม่ครบนั้นจะส่งผลเสียต่อสุขภาพในระยะยาว เช่น โรคเบาหวานเป็นโรคที่ระดับน้ำตาลในเลือดสูงเพราะร่างกายเอาน้ำตาลไปใช้ไม่ได้ แล้วเมื่อผู้ป่วยลืมกินยาหรือกินยาไม่ครบ สิ่งที่เกิดขึ้นคือน้ำตาลในเลือดสูงมากขึ้นเรื่อยๆ เป็นเวลานาน จะส่งผลให้ไตทำงานได้ลดลงเรื่อยๆ

เกิดจากการไปซื้อยาตามร้านขายยาเอง ด้วยความคิดที่ว่าเห็นอาการดีขึ้นเลยลดปริมาณยา พออาการแยลงก็ไม่ซื้อยามากินเพิ่มเอง

การมียาสะสมไว้ในตู้ยาสามัญประจำบ้านเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้ป่วยควรคำนึงถึงคือ วันหมดอายุของยาและการเสื่อมสภาพของยา หลายท่านคิดว่าการอ่านสลากที่แจ้งวันหมดอายุของยาก็น่าเพียงพอแล้ว แต่ในความเป็นจริงทางการแพทย์และเภสัชกรรมจะมีการแจ้งรายละเอียดข้อบ่งชี้การใช้ยาบางประเภทที่ประชาชนทั่วไปไม่ทราบ ยกบางตัวที่เคยใช้กันมาจน แต่อยู่ๆ ก็มีคนเตือนมีข้อห้ามใช้ยามาใหม่ เช่น ยาเสริมกระดูกสำหรับพุ่มงูมาที่ชื่อ แคลซิโทนิม

เก็บยาสะสม...เป็นภัยต่อสุขภาพแบบไม่รู้ตัว

ตามระดับน้ำตาลในเลือด จนถึงระยะเวลาที่ไม่ได้ที่จะไปส่งมารักษาทางได้อีกเลย หรือเรียกว่าไตวายมีเมื่อง ซึ่งกว่าจะรู้ตัวก็สายเกินไปแล้ว และสำหรับอีกเหตุผลหนึ่งสำหรับผู้ที่มียาสะสมไว้มากโดยไม่ได้เกิดจากการลืมกินยา แต่

ที่เดิมทีใช้กันอย่างแพร่หลายในการเสริมสร้างกระดูกสำหรับผู้ป่วยหญิงวัยหมดประจำเดือน แต่เมื่อเดือนสิงหาคม 2556 ก็มีประกาศจากองค์การควบคุมยาและผลิตภัณฑ์ดูแลสุขภาพ (Medicines and Healthcare Products Regulatory Agency, MHRA) ของอังกฤษ ว่าให้ยกเลิกการใช้แคลซิโทนิม (calcitonin) เพราะมีรายงานว่าเพิ่มความเสี่ยงในการเกิดมะเร็ง หรือแม้กระทั่งยาที่ไม่คิดว่าจะมีอันตรายใดๆ เช่น พาราเซตามอล (paracetamol) ยาสามัญประจำบ้านที่รู้จักและใช้กันอย่างแพร่หลาย ก็มีหนังสือจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาแจ้งเตือนบุคลากรทางการแพทย์ เกี่ยวกับความเสี่ยงการเกิดกลุ่มอาการแพ้ทางผิวหนังที่เกิได้ด้อยแต่รุนแรงถึงเสียชีวิตได้ นอกจากนี้ยังมีอีกกรณีหนึ่งคือ ผู้ป่วยไปพบแพทย์หลายๆ โรงพยาบาล แพทย์ต่างคนต่างก็อาจจะจ่ายยาตัวเดียวกันสรรพคุณเหมือนกัน แต่รูปร่างของยา รูปแบบของยาไม่เหมือนกัน คนใช้คิดว่าเนี่ยยาที่มีสรรพคุณไม่เหมือนกัน จึงกินยาของทุกโรงพยาบาลไปพร้อมๆ กัน ส่งผลให้เกิดอาการเป็นพิษจากยาเกินขนาดได้

ดังนั้นจึงขอแนะนำว่าอย่าเสียดายยาที่เหลือๆ สะสมไว้ อย่ายึดมั่นหลัง อย่ายึดคนอื่น หากยังมียาสะสมอยู่ในตู้ยาสามัญประจำบ้าน ให้หมั่นนำยาทั้งหมดออกมาคัดเลือกดูว่าขายนัดใดที่เป็นยาประจำ ยาใดเหลือเป็นยาสะสม แล้วจัดทิ้งไป หากยังไม่มั่นใจควรนำยาเหล่านั้นไปพบเจ้าหน้าที่สาธารณสุขใกล้บ้าน หรือปรึกษาเภสัชกรหรือแพทย์ที่รักษา แต่วิธีที่ดีที่สุดคืออย่าให้มียาเหลือ อย่ายึดมั่นสะสม ด้วยวิธีการกินยาให้ถูกวิธี กินยาตามความจำเป็น หากมีบางประเภทที่เหลือจากอาการที่ดีขึ้น เช่น ยาลดไข้ ก็ควรเก็บรักษาให้ถูกวิธีและใช้เมื่อจำเป็นก่อนใช้ยาต่อควรสังเกตสภาพยาและวันหมดอายุด้วยทุกครั้ง